

SPADA

Organul Ligei Apărării Naționale Creștine — Regionala „Unirea”

PRIN ACEST SEMN
VOM ÎNVIŢA

DEVIZA NOASTRĂ
HRISTOS
REGELE NAȚIUNII

ABONAMENTE

Pentru Germania, Austria, Ungaria, România, Bulgaria, etc., 150 lei pe an în avans.

Cel mai teribil din dărmătorii noștri o cârmă în interiorul societății

de IDANUL, care la vremea lui a fost o fracțiune a societății. Dr. K. C. PAULESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA:
MULEV, LACAR, CĂSTORU 22.

Intrunirea Marelui Consiliu al L. A. N. C. din Iași de la 15 August 1926

COMUNICAT

Marele Consiliu al L. A. N. C. întrunit astăzi, Duminică 15 August 1926 la Iași sub președinția d-lui Prof. A. C. Cuza, dezaprobă în unanimitate campania dusă împotriva Ligei, prin Ziarul „Cuvântul”.

Marele Consiliu își exprimă desăvârșita sa încredere în președintele Ligii D-l Prof. A. C. Cuza.

Dacă mai jos numele celor care au luat parte la Marele Consiliu al L. A. N. C. care s-a ținut în zilele de 15 și 16 August 1926, în Sala Ing. Bejan sub Președinția D-lui Prof. Univ. deputat al A. C. Cuza președintele organizației centrale L. A. N. C.

(33) General I. Tarnoschi, General Doctor Macărăduș, General G. Marcu, Dr. N. Paulescu, prof. universitar, I. Gavățescu, prof. Universitar, deputat, dr. Sumuleanu, prof. Universitar, deputat, dr. Valeriu Pop, avocat, deputat, I. Cănușanu, prof. Universitar, funcționar, deputat, M. P. Florescu, deputat, Plul Ilescu, deputat, dr. Hărășanu Vasile, deputat, Gh. Cărlan, deputat, G. D. Mădărescu, avocat, Const. Călmășchi, prof. Colonel I. Neculce, M. Mădărescu, Cristache Solomon, dr. V. Peșcu, dr. A. Popescu Vasiliu, Traian Măgureș, Prof. Virgil Pop, Em. D. B. Vasiliu, dr. P. Fodor, Renuș Ilescu, Ion Gheorghiu, avocat Băli, dr. T. Cătălin, Victor Tarnoschi, Ing. Belan, Dr. Malatu prof. Gh. A. Cuza, Petre I. Jecu, O. N. Negălan, Poșca Măneș, I. G. Ilescu, Căstăluș Rădulescu, Const. Pop, prof. Ing. C. M. Olime, Zăgară Voronca, G. G. Ștrebi, G. H. Surleșu, Col. Pătrășescu, Comandor

Manoilescu, Maior A. C. Cristopol, Al. G. Dobrescu, Virgil Petrescu, Gr. Bercu, Ignat Danilescu, Dr. Dydale, Ing. V. I. Gheorghiu, Ilie Gărnăș, Mihai Cicleanu.

NOTARANI

L. A. N. C. va candida în alegerile parțiale de la 6 și 12 Septembrie 1926. Candidații Ligii sunt:

Pentru Cameră:

La Bihor Dr. I. FODOR

„Ialomia E. D. B. VASILIU

Pentru Senat:

La Iifov Prof. dr. N. Paulescu, la Chișinău General I. Tarnoschi, la Târnova Colonel I. Neculce, la Buzău prof. Gh. Maxen, R. Vălcău se va hotărâ.

observații bine că era înainte de a se declara războiul — ne suocau zilnic cu apă, de la presa „măpăscă” în fond ce periclituri și cu talas, fiind pe rând cumpărată germanii Siana, Minerva, Zluz, Stangel, La Politică, etc., care însă aproape toată se vindea cu... d'itragra.

Ca și astăzi când costatorii — care se înocesc de rușine că nu sunt țărani împreună — formează „legi”, și atunci le voram forma „Liga Poporului” iar fake Policar, Bogdan-Pitești și campania „Liga Uniunii Naționale”, amândouă germano-fide.

România însă după voința urmată a poporului, a aplicat palina neapăsătoare pe obrazul hăd, de-o mândrie fără margini, a combinației hano-ționice. În noaptea de 14 August 1916, armatele noastre rușii liniile convenționale, de peo haria ne dreptă, Ungurii, neputând fine piept eroicilor soldați, cerură tovarășilor de hoție, germanilor, ajutor. Cultura țăionică își trimise reprezentanții datător de moarte — zepelinurile — care și scuipau ura barbară de-alungul României, semănând groază și ucigând mii de femei și copii nevinoși. Pe străzi se găseau zilnic batiste, bomboane și jucării imbutate de microbii CIU-MEI.

Urmă apoi tragicul calvar al retragerii, când soldații prost îmbrăcați, biciuți de ploile ne sfârșite ale toamnei se strecurau mohorâți, ca niște fantome, pe drumurile pribegiei, spre Moldova. Fără hrană, cu desnaidejdea în suflet, înțovășiți de ne îndurată mizerie, formară mai târziu barieră din trupurile lor eroice la Mărăști, Mărășești Oituz...

Cercetașii, floarea inocentă a țării, într-un gând sublim în mărăștii martirică, muriră vitejeste, sacrificându-și vitejele care nu — prinseseră încă bine rostul lumii, alături de cei care cu pieptul lor, făceau în frâu turbarea cotropitorilor.

Cei rămași în teritoriul ocupat, îndurată cruzimea vandalică a hoardei neșapoase iudeo-ționice-huno-ționice.

Cel care avuseseră țării opiniei, îndurată martiriul închisorilor din Germania și Bulgaria, murind parte din ei victime a acestui brutal Pădă na Sibiu. Calvarul populației din Oltenia, Dobrogea și Muntenia a fost de neînchipuit. Mii de fete și femei între 3 și 105 ani, bătrâni dela 70 de ani în sus, fură violați, murind peste 90 la sută (dintre victime). Teribila cultură germană — dădea roade. Ovirei, dolmecei, hoții și spioni, ne insultau Regele și Națiunea.

Pricetenii ruși ne părăsiră. Veni armistiți, urmat peste puțin de goana turbată a armatei lui Voivodă Măcărăduș fugărită de femei, copii și soldați înțorși la vală, cu lovituri în sezi.

Stere, Sloian, A. de Hertz, Tzigara — Samurcas, Pătrășcanu, Tudor Argezei și comp., începură să laude vitejele celor dela Siret, a celor cărora tu căleau ție mai înainte, le trimetian, proza cașer scrisă în românește de kamarazii ludei ei și-ai Kaiserului.

Sunt zece ani de atunci. Dușmanul din mijlocul nostru nu și-a primit pedepsea. Din contră; circumcisiți au drepturi ca cei dela Mărășești. Stere și ceilalți complici, se lăfăsc complodând din nou contra țării.

Cinstea neamului, călău în picioare, se bate în sângele trageat al dreptății, care a murit de mult.

A. Cosma

Am primit pe adresa ziarului lista de subscripție No. 120 a Căminului Cultural Creștin Iași. Rugăm abonații noștri care doresc să pună o cărtică în căldura ce se ridică cu brațele Studenților salabari să trimită obolul lor pe adresa ziarului.

Cetii și Raspânditi
„SPADA”

Înainte și după 14 August 1914

Propaganda germană — cea mai îndărătnică la noi — pentru care faimosul Gunther cheltuisse 35 milioane, îndreptăța pe nemii să creadă că, în cazul cel mai rău, neintrând alături de ei, România va rămânea neutră.

Unii cari au murit și mulți alții cari trăiesc încă pentru care mii-ai trebuiau un spațiu colosal — o tristă și nesfârșită carte neagră — au încasat băgându-se slugi la dușmani, sume cari va-

riau între două sute de mii și două milioane lei, după cum arată clar senzațională listă Günther.

Pe lângă microbii răpăciugei — găsiți în eprubete la conștăutul german — cu care vicioau să ne omoare vitele dându-le cea mai îngrozitoare boală, și otrăvuri fulgerătoare, la care nu se cunoșteau contra-otrăvuri, găsite la „Steaua Română”, unde în goană le uitaseră spionii —

Inseamnărele mele

—SPADA—

Spada nu ne-a fost încă suprimată. Semn că *frustrările* au prea multe cianide de ros și nu-și pot văra și'n alte părți dinot!

După câte am auzit studențimea română e foarte indignată de *teribila* candria, profesor... universitar Ralea. Nu este exclus un nou protest al studenților moldoveni în reînțeperea noului an universitar.

În Rusia s-au făcut oarecari schimbări politice. Astfel Zinoviev, membru în biroul politic al Partidului Comunist a fost înlocuit de Rudutsk. Dar vorba românească „ori cu peatră o cap ori cu capu'n piatră cam tot acolo”.

Din cauza subrelei stări financiare din Franța, care a adus cauză vertiginoasă a francului, o mulțime de străini au găsit ocazia de a naviga în Paris. Republicanii naționaliști li hudește zilnic, ca măme „Liga drepturilor omului” o să protesteze contra Franței, ne-civilizate.

Leul se ridică spun unii. A ajuns 5.50 franci, aprobă alții. Profundă eroare. Scade francul *slimabilor*, leul nu se urcă, sau mai bine zis se urcă dar cu frânglia de gât...

Timporile ne-au dat deșteptate „Liga contra terorării” a fost arătată în adevărata ei lumină de D-I Eugen Tîlcanu în „Cuvântul” 29 a.c.

Cunoscutul Victor Eftimiu, mare dramaturg (i), mare poet (i), mare cugetător etc., cum li numește o parte din public, imbecil, și presa anumiță, scrie într-un volum („Vorbe... Vorbe... Vorbe L...”) de cugetări:

„Scriu pentru galerii, unde sunt oameni tineri care ascultă ce spun actorii; nu scriu pentru stiauri, unde sunt măgari bătrâni care se uită la picioarele actrițelor...”

Și când mă gândesc că la gherat chiar galeria!

S'a discutat și se discută în anumite cotidiane bucușea chestie a bacalaureatului. Și-au dat părerea gazetarii de meserie, profesori, elevi și particulari. Unii au fost pentru, alții au fost contra. Ceea ce se știe sigur e că peste 60 la sută dintre candidați au căzut cu succes! Faptule se explică foarte ușor. Pe deoparte lena exemplară a elevului, pe de alta tembelismul profesorului, ne-a dat rezultatul dezolant care ar trebui să-i pună pe gânduri pe cei în drept.

Am cunoscut, la un liceu din țară —nu spun localitate, pentru n-a intrat nervul prea sensibil a v'ro-nu! dom *Periode-director* — elevi, care în anumele discuției pe care le-am avut m-a spus — Sadoveanu, unul din cei mai mari poeți ai noștri... Eminescu, autorul lui „Deșteaptă-te Române”... Rădulescu-Niger cel mai mare romanțier... Victor Eftimiu genialul dramaturg universal... Și povesteau, făcând mare haz-cum X, profesor de chimie dacă

vine de în ori tot anul, că „par... pivil” de natură...

Oândălvă că toate acestea nu se petrec în Patagonia ci la noi. La discuti aproape toată ora în can-de-apr și intră la surșuri când surșo-nopli albe. La noi unde profesor de germană e un domie bier, român ca și tatăl lui Moși. Dar ce să mai înmăi atâtea.

La noi o putere mărel a sis de „mult pebul”. A zis în disperare și „a murit nebul”.

Bătrânul patriot care semnează „Archibald în notele sale de „om necăjit”, din timpul ocupației face

Pentru cei de bună credință

Carentul de rededeptare națională emanat din marile mișcări studentesce ce-au frământat viața noastră ca popor în ultimi ani și care creștea văzând cu ochii tulind în armă forma pe care, astăzi, o are — ca o necesitate evidentă — adică L. A. N. C. a căutat să-și creeze organe prin care să poată răsufla. Și-au apărut ziar românești fără pretenții, scrise de ziaristi pentru care ziaris-tica nu le era meserie.

Aerul infectat de plevează galigiană pornit din relativie Sărăndului trebuia purificat. Ziarele noastre ne-a făcut serviciul. Au dormit și lăsat să se vadă ce era dincolo de culise. Ele au rupt cu un trecut în care tot ce trebuia să crezi era de esență jidănească. Prin zierile cu nume româneș, dar scrise prin pana micoștră a lui Iuda, puteai să vezi condamnări toți cei cu drag de neam și rătăciți în slava nemeritice. Și căntal distrugerea prin binefacerile tiparului, el singur având darul de-a putea reflecta mentalitate unu popor. Omorând prin tăcere și când nu era eșecare prin bărfire și injurie încurajând pe în-sultatori jidani ai distrus pe cei cu drag de neam. În această atmosferă se ivește purificatorul care nu-i altul de cât mișcarea studentescă.

Din tot un singur merit necontes-sat de nimeni are: că studențimea prin mișcarea ei a scos la lăveală problema jidănească punând-o în adevărata lumină. Oanoare studențimea române. Viitorul va ști să căntărească trecutul de jertfă al celor ce înțele-gând pericolul au pures la luptă. Înfruntând chinurile foamii, asprimea iernelor, isgoniți din căminuri, toți cu patul armelor, înbrânziți în in-chisori, au dus mai departe strigă-tul de durere a celor ce simțeau prăbușindu-se fara clădire cu atâtea sacrificii de vieți.

Și zi ca zi armata creștină, armata celor mai deposedați de bi-nul lor, au îngrosat rândurile a-jungând la lupia din 25 Mai 1926 — cu toate nelegiuirile săvârșite de guvernorți — peste 120.000 votați. Dar marca multime a celorlalți la cât se ridică? Și ei ne înseamnă nimic?

Acesta-i rodul jertfei tinere gr-nereții care cu greu și-a făcut dum-prin moștră străinismului și-a in-dolenței propriilor noștri țări. Tre-cău la faple — pentru că sunt singu-

urmatorele profeții dureroase de adevărat, când a sfârșit că la pacea civilă suntem obligați să dăm drepturi următorilor lui Moise!

„Măine dacă ateaia celor de la Berlin și convingerea lumii întregi, organizației evreiești din Germania”, se va dizolva, ca ne mai având o-biect — dar se va forma comite-evreiesci din Paris, din Londra, din Roma sau din Washington. Și nea-mul românesc, învins sau învingă-tor, nu va putea ajunge la pacea efectivă pentru că, chiar dacă nu se va mai trage pe nici un front cu tunul, el va avea dușmani puru-se sau arme alie, pe pământeni — și, alura, pe aliați lor din „nouile uniuni de organizație”.

a. ca.

Un eșec al lui

Maurice de Rothschild

Pentru neamul lui Israel, mândru de doapă și o ataceu ca orice al-tele, care, cu *gheset* cum spune el și e-a-lă jidov de moșier, Maurice de

Ca înfrânt japonez într-un jidov de munte din Franța anume Haas-alpes, Coș și zice că „copiii de munte sunt săraci și un gologan din munte alrică. În an noșve de la noi și în no-căutur să-i lănde meritele, căm-dreșpin și stănge reștigat la culmea un număr de votari destul de nume-rouse, ca să lă dăcă pe jurm lăman-lă parlament. Pe nemom că în țara noastră o fi asistat de consăderă-lă Paclio, care dădeu jumatate din vo-tare înaleste și jumatate după votare, la acți care votas lăste simpatice de ai Asenala la alegorio comăndar un lea în respun!

Ma rog Rothschild, era cu om mai experimantat, învins și multe alce-ge? Nu era la stăra să lăvără o alce-ge? Și-a materie de gheseit totă nimeni așa că pândă ală și men-lă plus. Acn încă un hop „validera-lă” — ca să fac ară jupun Maurice! Un text din lege pedepșea, ca și în cel —vorba vine — pe cei ce ademănu-se pe alegatori cu bani sau alte promi-niile în natură. Cu-a zis el, dacă am cumpărat stătea mil care nu mă co-nștădeu de loc, milul mii ajor lăst va fi să cumpăr un parlament care-l cunoscă puterea. Cu sa erate că poate punga, oferi de finare opă-ri sa fanu. De asta dăta nu-i mure-ne în pin. Fără milie tocmăni par-lement „francez” li învalida. Și anu înpăna mure, lii murea murele de ciat, să chibăntăse stăta, amăr de parala și sa lăst nimeni, micar 10 la sută, asta cu sa lăstămpăni nici odăta.

GH. Mayat.

În'cun exemplar

În seara precedentă zilei în care a apărut „Universul” cu un articol ce-l dă pe față părerile unui profesor universitar despre Stere, să mi-lă gramatică, dacă nu-l pot scrie numele marilor traducători cu literă „s” — după cum am spus în seara precedentă vorbesc cu încă un exemplar ilustru patrioț (i) tocmă de d. Stere cărnul d. Ilustru patrioț li da multă dreptate căci e-o pră-sionatitate și că ce-a făcut acelu bărbat n'a fost în țară să facă el mai bun Român. — În sigur că e de-a se știe că e de puțin consăderi nu putea să facă ce-a făcut Stere zic eu.

— Nu de asta, dar lui l se dă-reaște România Mare.

Și dacă nu l-am ascultat, e că e-ram cu fața lătoarsă de la admi-nistraturul lui Stere.

Când spre mîni mare tîmire cîșec în Universul de a doua zi că m'a găsit un exantem perché cu cel de seara, care acimă și a p-tecează pe cel mai murdar, oră-nar și vrednic de furie cetățean român.

M'am resemnat totuși, adușu-mi aminte că domnul universitar care-l d. Ralea, în dorința de a se a-frânt de-a se relea cu ceva a-parțe, fie și proscum cu a țară a cu teoria lui, urdu în ară, nu i-a fost prea în a comită fărădelegi de-a căta să introducă nebunia în logică.

De-acum însă cred că li s'a în-plinit tuturor demagogilor astora. S'a făcut destulă vorbă multă până azi.

Cine-o fi ?..

Primește o scrisoare postala cu un cuprins telegrafic: prietene, data-i titlul, am făcut cunoștință cu un ziarist. Caută de citește ziarele, Dimineață și Universul, nu uita în semnele citării, unde publică, amicul ziarist.

Cine o fi ciudatul ziarist care de-zice pe bietul Bolintineanu; căci nu pot sta împreună pace și furtună. Cum să poată ziaristul așa să pu-blice și în „Dimineață” și în „Uni-versal”? Ori că Bolintineanu a spus o mare minciună, mă rog tot Ro-mânulul să mă tie n'o am spus, a-ta, de-altefel n'e-i n'o cred, ori că ziaristul nostru e un nebul din ei mulți de azi cari fac naționalism jidănesc.

O să-l dăm cred în numărul viitor și numele ilustriului ziarist.

I. Blănaru

Anonimă presă din Sărlăndar și-a sporit numărul cu ziarul "Cuvântul".

Dela apariția ziarului "Cuvântul" în presa în prezent, c-ă deosebită înfăptuire urmărează actele scrise în numărul ziar, recomandându-l și altora ca ziar cu adevărat românesc. Uneori m-a făcut imediat bine justificată, după felul cum se manifestă în problemele noastre ca este chiar așezarea ziarului Universul și cam același imediat o culegeam și de la alți cetățeni.

Caracterul și nota hotărâri românești ce și-o manifestă cu orice ocazie făcea ca acest ziar să fie cel și răspândit cel mai mult. Toate zvonurile răspânde, că ar fi un ziar sub direcția politică a unui anumit om politic, că ar face pe un anumit partid politic, și chiar este un ziar cu scopuri caritative, nu aveau nici o valoare și se riscau toate datorită notei naționaliste ce prepondera în articolele sale.

Acesta bine lăsa în se ce privește apărarea intereselor naționale în general, când era vorba de a-luțura prin scris și mai cu seamă pe cale ziaristică. Așa ne apăreau arginții de la "Cuvântul".

Adevărul lăsa, oricât de modificat ar fi tot ce se lăsa. Trebuia momentul și a lăsa lăsa.

Sau făcea algerdie. S'a deschis parlamentul și în decursul deplin camerei s'a lăsat și cunoscută unifică, dintr-o parte din generații omești.

Esa în joc presa jidovască și fiind și pârharul lui, trebuia să se manifeste și Cuvântul. Spre birime noastră manifestarea a fost contra așteptărilor.

Dar se termină pedinele camerei, parlamentul la vacanță și România dela Cuvântul, exploazează din când în când. Am început cam de bănuț lăntuile.

De un timp înceacă d-ior se manifestă în așa fel, încât oricare cetățean înțelege că este vorba de crearea unui curent, pricina integral naționalist și de distrugere în acele timp a L. A. N. C.

Dar cum pentru a impune un curent este neapărată nevoie de cunoscute hotărâre de mișcare și cum acest lucru le lipsește d-ior, după cum le lipsește tuturor partidelor politice—ținerimea—s'a gândit că momentul oportun de a da tovară lăra lăra Căștine în jurul căreia sunt concentrate toate elementele în jurul căreia se afla ținerimea țărănească.

Și în ultimul timp a început o lăntuie pe față. Scopul urmărit nu-i ajuns. Au pierdut cauza prin însuși clarificarea ce s'a făcut cu acest prilej.

Articolul d. T. Ecacovici "O excolecție" publicat în d. VIII este foarte limpede. Este sintetic și sincer. Ne spune totul.

D. T. Ecacovici, proprietarul ziarului în cheșie, declară pe față în mod public că este asociat într-o bancă în calitate de comanditar cu jidanul Reiff.

Demonstrația că nu și-a legat toată viața de jidanul Reiff și că nici moștenitorii nu și-a angajat ca jidagi lui Reiff că de decamdata numai pe un an.

Ne da asigurări d. T. Ecacovici că se simte foarte bine în compania jidanului și că va reîntor contrăcut.

Ne declară că și până acum a fost în tovarășii cu jidanii și că chiar și numele unei gălății cu care a fost în tovarășie până în Februarie 1920. Dar mai declară d-ului și altel. Și fiindcă prezintă o mare importanță pentru generația nouă în special redau în tocmă cuvintele d-sale.

"Nu consider faptul că cineva s'a născut e drept constituit o descalificare, cum vede d. A. C. Căza, de acela am fost în tocmăna adversarului d-sale.

Nu consider că formula "Jos jidanii" constituit o rețeta pentru toate boalele de care suferă o societate.

Sunt naționalist. Sunt contra omelei părți de Gaș, Unguri, Ucrainenii, Ercii, care nu vreau să adună ideea de stat național român.

Acesta este politica noastră cel dela "Cuvântul".

... nu suntem antisemii. Suntem naționaliști integrali.

Sunt prieten cu Gaș, Unguri, Ucrainenii, Ercii, cor, admit această idee.

Prin urmare pseudo fasciștii de la Cuvântul declară că nu fac deosebire între jidan și Român. Toți sunt egali. În cazul acesta se pot lua de mână tovarășii lui Ghelețier.

Rețeta "Jos jidanii" nu este bună. Prin urmare sus jidanii și a-lă pârhar în țară.

Încheierea articolului este foarte corozivă, căci noi știm că a naționalist integral și a lă antisemii nu se poate. A interesă să demonstrăm acest lucru ar însemna, că sau este în mijloc arginții lui luda, sau este lipsă cel mai elementare vederi, în politica față de venetici.

În lă se privește afirmarea că există o parte de venetici cari admit ideea de stat național român, nu putem decât să ne exprimăm mirarea, față de o astfel de blazără simțimie.

Cu asemenea concepție a naționalității integrală și la sigrid-nii de la Cuvântul că nu vor ajunge la nimic. Timpul va confirma, la zătoarea bătrânească, spunem cu cine te însoțești, a-lă spun cine ești, se potrivește foarte bine, "Cuvântului".

Sp. P. Iam.

În altă parte a ziarului atătam cum înțeleg aventuriere fascismului în România să rezolve probleme prin care trecem. Alături de jidanii, ruși, turci, țigari, unguri și ceilalți prieteni sinceri și devotați Statului național român. Bravo stimabilor. A fost bine că vați demascat cu un ceas ma de vreme când opinia publică începuse să se acorde oarecari încrederea.

Declarația lui Ecacovici e culmă ciuismului. Scurt. Mi-am făcut, imi face și-mi voi face afacerile cu jidanii și sunt naționalist integrali!

L. A. N. C. în propagandă

Măndrică

În ziua de 18 Iulie în nordul jud. Putna, la biserică din satul Măndrică, situată pe-o culme de deal, într-o poziție ce stăpânește toată viața Siretelui, s'a sălăit 6 drapelul de ale L. A. N. C. Lăncăst s'au ocolat d. Deputatului Zelea Codreanu, servind ca nas drapelului însoțit fiind de d. Christache Solomon, președintele organizației jud. Putna, d-nti Constantin Cămbureanu, Măior Christopol din partea regională, "Unirea" și de alți frunziș servicii naționali. După elocutarea serviciilor religioase d. l. Z. Codreanu lăsa la mulțimii, primii să dăscurs în limba eșropă două ore, a arătat scopul Ligii, însemnătatea celor trei litere H. R. N. de pe steag, ce reprezintă Hristos, Regele și Națiunea, dăscura noastră și pentru care luptăm.

La orele 6 se-am desprășit de frunzișul sețelor în uralele mulțimii, convinsă că numai sub culele steagurilor țicolore cu Svas lica mai se salvează neamulul din glăriele jidănimii paraziților.

Pancu

În dimineața zilei de 20 Iulie (St. Ilie), la orele 7 jumătate în cel automobil, d. Deputat l. Z. Codreanu, însoțit de președintele județului și de un număr de zece frunziși ai Ligii, au luat drumul Pancuului unde erau anunțată o mare înfrunză și s'înțrea a gusa drapelul de ale L. A. N. C.

La intrarea în satul Crucea de Jos, aștepta un car immodibil cu frunzar, însoțit de d. N. Voinea, vrednicul lăptărit din Pancu. S'a parcurs drumul până la biserică, unde, după terminarea slujbei, d. Codreanu a lăsat în fața mulțimii o predică arădând însemnătatea zilei evenimentul a epoca în care a trăit procerul Ilie, trimis de Dumnezeu în mijlocul poporului lui Israel pentru a-l întorace din calea răscăierii. Pentru neascultarea vântului lui Dumnezeu, arădă pedepsele proorocice de Ilie și care au venit pe capul lăduilor. Ob-servă că și din partea noastră a Creștinilor e o oarecare răscăiere în credință, îndepărându-ne de biserică și în multe cazuri rupând chiar legătura tocmă cum când dăgmanii lui Hristos urmăresc cu mal mulțimă înverșunare și chiar cu folos—dovadă lăduă—biserică creștină. După predică s'a sălăit 6 drapelul de amquelor învecinate Pancuului. Fiecare drapel se încredință, după slăjire, de către P. S. Preotul Popescu, președintele comunei respective, cu următoarele: "Primește acest steag slăjnit cu harul lui Dumnezeu, fii vrednic și mergi la satul tău, a-dună pe toți Creștinii sub culele acestui steag, că în el e mântuirea neamului nostru".

În urmă d. Deputat Codreanu explică rostul Ligii și al datoriei fiecărui Creștin și a păinții noastre sărămoșăscă de jidanii ce-au lăsat din Rusia pravoslavnică un elmitir de Creștin.

Dela biserică, într-o complexă ordine, mulțimea s'a îndreptat către locul de întrunire. Acolo d. Codreanu a explicat pe larg în-

treagul program al L. A. N. C., capătizând și mijloacele de rezolvare a problemelor jidănești. După terminarea întrunirii în același ordine s'a mers la locuția frunzișului nostru N. Voinea. În așa am lăsat lăptășii de vrednicii și neobștinii lăptășii lărgu Moiaș, propagându-l red-neglos, care, prin călăv cunoscute similit, mulțimea d-ului Codreanu, cu care ocazie lă înmăna și o biblie frumoasă legată.

În urmă drum, ce s'a lăsat pâr felței Cornelia, fiica d-ului N. Voinea; am pârșit: Pandel lăuand drumul spre com. Movila, unde, în casele d-ului lăpu, eram așteptat cu masa de organizația comunală, în frunte cu președintele ei d. Balac.

Adjdu

La ora 2 jumătate am pârșit și Movila, pentru că eram așteptat de adjuțenți în lăncă Troșulul în întămpinare au eșt frunzișii, în cap cu vrednicul lăptășilor președinte lă V. Slăie; urmau de o mare de capere, ca mulțimă și un cor bine organizat. În margul studenților creștini, cu drapelul rălăbit al zeilor de organizații de pe Valea Troșulului și din Nord-ud. Jud. Putna, am fost primiți de cel ce țred în mântuirea neamului prin mișcarea organizațională nouă ce este L. A. N. C.

S'a scoborât în lăncă, unde P. S. Preotul Păscu a oficiat serviciul divin, slăjnit oț drapelul, după care lăuand cavaliul, a arătat cauzele care au determinat înființarea Ligii creștine. Recomandă ca lăoii creștinii să se aștrângă sub culele acestui steag, în care slăscăsoarea credinței s'arămoseșt.

În urmă la cuvântul d. Deputat l. Z. Codreanu, care primea atele arată că din moștile rămase neexploatate, 80 la mie sunt cumpărate de frunziși, că au rămas 100.000 de frunziși de linia lămpieră lăptășii, în schimb s'amproprietărit peste 70.000 lăndi ca lăptășii priet. Explică pe lărg programul Ligii, că încheie că Liga își propune soluționarea acestei probleme, hotărâri a merge frunzișii până la sacrificiul de sine.

În aplauzele mulțimii lă termină cuvântarea, după care pârșind Adjdu, în urale nelăstăre, am luat drumul Frunzișilor.

L. A. N. C.

S'a pornit o campanie uriașă prin toată presa cuper din înțregă lume ca să se arate înverșunătatea lui Schwartzbarth în asasinul lui Petliura și în același timp viașăvătia victimii. Presa cuper vârsă valuri de bale veninoase contra eroiului țărănean, hotărâște jidănimii cu un ceră să amâne prășitoeni vor aduna materialul ticlăit de Uc-asupra pogromurilor din Oc-asupra, când asasinarea lui Petliura nu s'a întâmplat în Franță.

Să nu uităm toluși că aceiaș presă, din toată lumea, care reprezintă străintătatea, pentru orice țară și care apără pe asasinul lui Schwartzbarth se prăpădește după umantate și a contra violentelor.

